

Barfod lever tilbage i 1930'erne, 1940'erne, 1950'erne, hvor man havde centralistiske, statsdirigerede økonomier, hvor man kunne sige til folk, at nu er der arbejdspligt dér, og nu er der arbejdspligt dér, og hvis vi har brug for lidt i Sibirien, jamen så tager I til Sibirien.

De principper bygger det danske samfund altså ikke på. Vi har et ansvar over for økonomien, vi har et ansvar over for de mennesker, som skal i arbejde, med hensyn til, at det er reelle job og ikke bare noget, hvor man bliver smidt ind, fordi man nu bare skal derind.

Hele reformen »Flere i arbejde« bygger jo netop på, at mennesker skal motiveres til de job, de skal uddannes, efterskoles, opkvalificeres til de her job. Sådan nogle tvangsforanstaltninger, som fru Line Barfod går ind for, ligger altså uden for rammerne af denne her regerings arbejdsfelt.

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at et eller andet er gået galt. Så vidt jeg har forstået, har den regering, som beskæftigelsesministeren er minister i, indført den mest centraliserede styring, vi har set. Det er den regering, vi har i øjeblikket, og som ministeren er minister i, der har indført, at det offentlige forbrug højst må stige med 0,5 pct. Det er den regering, der har sagt, at alle offentlige investeringer over 1 mio. kr. ude i kommunerne, skal ind og godkendes hos finansministeren personligt.

Det er altså svært at se, at det skulle være os, som kommer med ideer til, hvordan man sætter folk i arbejde, der er centralister. Tværtimod er det jo regeringen, der gør, hvad den kan, for at forhindre, at folk kommer i arbejde, og i stedet tvinger dem til at gå arbejdsløse.

Det er jo ikke et spørgsmål om at motivere de arbejdsløse til at gå i arbejde. Folk vil gerne arbejde. Jeg synes, det er en hån, når ministeren siger det, som om de arbejdsløse ikke vil arbejde. Der er masser af mennesker, der gerne vil arbejde. Der er arbejde, vi har brug for bliver udført. Men de må ikke. Og det er regeringen, der forhindrer, at de kommer ud og kan tage det arbejde.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er fuldt ud klar over, at de lediges højeste ønske er at komme i arbejde. Det er også derfor, vi har fremsat en pakke for Folketinget, som sikrer, at vi nu sætter skub i opsvinget, sådan at vi kan

få bragt ledighedskøen ned – 22.000 i hvert af årene 2004 og 2005.

Det er så også denne regerings mål at sikre, at beskæftigelsen hviler på sunde økonomiske principper. Vi vil meget gerne have, at væksten sker, at den private sektor kommer til at fylde mere. Derfor vil vi gerne geare medarbejderne til at kunne tage job i industrien.

Men jeg skal selvfølgelig ikke skjule den kendsgerning, at siden denne her regering trådte til, er der altså sket en vækst i antallet af offentligt ansatte på 10.600 personer. Så man kan sige, at vi har lavet en væsentlig forøgelse på det område, som fru Line Barfod efterlyser.

Line Barfod (EL):

Jeg har bemærket, at regeringen er kommet med en panikpakke og håber at imødegå de dårlige meningsmålinger, og at man her ved hjælp af en forbrugsfest for de rigeste håber at skabe job til en pris på 1,5 mio. kr. stykket.

Hvis man nu i stedet satsede på at skabe job dér, hvor der virkelig er behov for nogle flere hænder, prøvede at sørge for, at vi fik en bedre fordeling i samfundet, så der ikke er nogen, der skal slides ned i en alt for ung alder, og andre, der bliver ødelagt af ikke at måtte arbejde, så kunne man virkelig få noget for de penge, man smider ud i øjeblikket.

Jeg har forstået, at 6.000 af de job, man vil skabe, skal ske via aktivering. Betyder det, at man nu vil tvinge flere ud i tvangsaktivering fra regeringens side, at endnu flere f.eks. skal sidde og pakke Bodumkander og andet, som betyder, at folk, der i dag har arbejdet til en ordentlig løn, bliver arbejdsløse? Er det det, regeringen lægger op til?

Kl. 13.20

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som fru Line Barfod måske har set i regeringens plan, så afsætter vi jo flere penge til at uddanne ledige, hvad enten det er i første ledighedsår, eller det er de kortuddannede i andet ledighedsår. Vi tager sågar fat på spørgsmålet om at sikre, at også faglærte, der har læse/staveproblemer, kan komme på kurser. Så vi har jo fremsat en lang række forslag, som sikrer, at folk kan komme i aktiviteter, som retter sig mod det fremtidige arbejdsmarked. Det gælder også social- og sundhedsuddannelserne, som jo indgår i det her område, som jo udpræget retter sig mod det kommunale og amtslige område.